

РЕШЕНИЕ

№ 6192

гр. София, 29.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **5652** по описа за **2021** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационната жалба на Изпълнителна агенция "Медицински надзор" срещу решение от 14.04.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 9494/2020 г., по описа на Софийски районен съд, с което е отменено Наказателно постановление № НП 13-508-43/08.04.2020 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Медицински надзор". Наведени са доводи за неправилност на решението, поради постановяване му в нарушение на материалния закон. Излагат се подробни аргументи относно законосъобразното провеждане на административно-наказателното производство и ангажиране на отговорността на лечебното заведение. Оспорва се изводът на въззивна инстанция, че неправилно е определена датата на извършване на нарушението. Счита се, че нарушението е доказано, тъй като на пациентите са начислени суми за дейности, които не са свързани с медицинска услуга. В тази връзка се твърди, че лимитирано в чл. 24а от Наредба за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ /Наредбата/ са посочени допустимите допълнителни услуги, сред които не са заплатените в случая административни, финансови и счетоводни такива. Претендира се отмяна на решението на районния съд и постановяване на ново, с което да бъде потвърдено

наказателното постановление, като се присъди и юрисконсултско възнаграждение. Ответникът – Многопрофилна болница за активно лечение (МБАЛ) [фирма] чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на касационната жалба по съображения, подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № НП 13-508-43/08.04.2020 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Медицински надзор", с което на основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето /ЗЗдр/ на [фирма] /МБАЛ П./ са наложени десет административни наказания "имуществена санкция", в размер от 1500 лв. всяка, за извършени десет нарушения на чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗЗдр. във връзка с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗдр., в частта относно икономическите права на пациента.

За да постанови оспореното решение, районният съд е приел за установено от фактическа страна, че в хода на извършена проверка от служители на ИА "Медицински надзор" е установено, че МБАЛ „П.“ е таксувало пациентите да заплащат за административни, финансови и счетоводни услуги по утвърден ценоразпис, посочени в подписана план-сметка, ведно с информирано съгласие за тяхното предоставяне. Деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗдр., за което е съставен АУАН с описани в него 10 отделни нарушения с посочената правна квалификация и при сходна фактическа обстановка.

Въз основа на така съставения акт е издадено обжалваното наказателно постановление, с което на [фирма] са наложени 10 отделни имуществени санкции, всяка в размер на 1500 лв.

За да отмени наказателното постановление, районният съд е приел, че чл. 86, ал.1, т.1 от ЗЗдр. е правна норма, която представлява принцип. Тя е формулирана твърде общо и не съдържа конкретни задължения за лечебните заведения. Следователно, не може да бъде нарушена поради своето естество и не може да породи административнонаказателна отговорност сама по себе си, а чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗдр отново цитира принцип. Изложени са мотиви и относно допуснатото съществено процесуално нарушение, а именно неправилно определена в АУАН и наказателното постановление дата на извършване на нарушението - датата на издаване на фактурата.

Така постановеното решение е неправилно.

Видно от текста на наказателното постановление, който е идентичен с този на АУАН в обстоятелствената част относно описаната фактичката обстановка, нарушението, за което е ангажирана отговорността на дружеството, е реализирано във връзка с КП № 218 "Оперативни процедури с алопластика на тазобедрена и колянна става", по която пациентите са заплатили допълнителни суми за "Храна, съгласно дневно меню - 120.00 лв.; Административни услуги по т. 2 от ценоразписа - 720.00 лв./828.00 лв.; Финансови услуги по т. 3 от ценоразписа - 720.00 лв./828.00 лв.". В ИЗ на пациентите е приложена подписана от тях предварителна план-сметка, в която са отразени услугите, за които е направена констатация от проверяващите, че съответстват на представения ценоразпис. Посочено е, че предоставените и заплатени услуги не попадат в обхвата на чл. 24а от Наредбата за допълнително поискани услуги, което е нарушило икономическите права на пациентите. За дата на нарушението е приета датата на издаване на фактурата от дружеството.

Касационната инстанция не споделя мотивите в обжалваното решение, че неправилно като дата на извършване на нарушението е посочена датата на издаване на фактурата, а е следвало да се посочи датата на плащане. В случая, доколкото нарушенията са такива, засягащи икономическите права на пациента с неправомерното начисляване на финансови и административни услуги, то именно датата на удостоверяване на извършената доставка на медицински услуги от страна на лечебното заведение представлява изпълнителното деяние, а не получаване на плащането по фактурите, което е без значение. Нарушението се състои в неправомерното изискване да се плати за услуги извън обхвата на визираните в чл. 24а, ал. 1, ал. 2 и, ал. 3 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ допълнително поискани услуги. В тази връзка съдът намира, че правилно е посочена като дата на извършване на нарушението датата на фактурата, тъй като именно с начисляването на тези разходи във фактурата са нарушени правата на пациента.

На следващо място, касационната инстанция намира и, че в издаденото наказателно постановление точно и конкретно са описани нарушенията и правилно са посочени нарушените правни норми. Вярно е, че вписаните като нарушени разпоредби на чл. 86, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 81, ал. 2, т. 4 от Закона за здравето са общи. Но макар и общи като съдържание, същите регламентират права на пациентите, на които съответстват задължения на лечебните заведения и лицата, предоставящи медицински услуги. Така нормата на чл. 86, ал. 1, т. 1 от Закона за здравето може да бъде нарушена от лечебното заведение, като нарушаването ѝ води до административнонаказателна отговорност. Нормата на чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗЗдр. е ясна, като не се нуждае от запълване на съдържанието ѝ, чрез препращане към друга, уреждаща конкретните икономически права на пациентите. С избраната формулировка на нормата законодателят не е въвел ограничение и предмет на защита са всички икономически права на пациентите. По тази причина не е необходимо тези права да се изброяват в друга норма, чрез която да се запълва посочената. Поради това тя е и правилната правна квалификация на посочените в АУАН и в наказателното постановление 10 бр. нарушения, като изрично в АУАН и в наказателното постановление се прави препратка и към чл. 24а от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, като заплатените от пациентите на МБАЛ [фирма] услуги, очевидно не попадат в обхвата на допълнително поисканите услуги, които здравноосигурените лица, заплащат след поискване на лечебните

заведения. Правната квалификация на нарушението е правилна, дружеството е разбрало точно в какво е обвинено /че иска и приема плащане от пациенти, по своя ценоразпис за допълнителни услуги, които не попадат в обхвата на услугите по чл.24а от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, поради което и се нарушават икономическите права на пациентите/. В допълнение съдът отбелязва, че доказателства за предоставянето на част от допълнителните услуги не са и установени при проверката (а и по-скоро не съществуват) - като предоставянето на „консумативи за административно обслужване“, „консумативи за финансово обслужване“, „статистическа обработка“, "поддръжка на компютърна система и софтуер“, още повече и в размера, заплатен от всеки от пациентите от по 40 лв. на ден за "консумативи за финансово обслужване", или за „услуги за плащане в брой и/или по банков път“ от по 20 лв. на ден, след като такива плащания е ясно, че всеки ден не са извършвани от пациента, както и не всеки ден са предоставяни финансови услуги или консумативи например.

Поради това съдът приема, че посочената правна квалификация е относима към извършените нарушения, не води до неяснота относно това, в какво се изразява изпълнителното деяние, с което са нарушени правата на пациентите и какво е незаконосъобразното поведение на санкционираното лице и и вмененото му административно нарушение срещу което, както във въззивното, така и в настоящето производство същото надлежно е упражнило правото си на защита.

С оглед на изложено, оспореното решение следва да бъде отменено и да бъде постановено ново, с което обжалваното наказателно постановление бъде потвърдено в цялост.

При този изход на спора, на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 80 лв. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 14.04.2021г., постановено по НАХД № 9494/2020 г. по описа на Софийския районен съд и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № НП13-508-43/ 08.04.2020 г., издадено от изпълнителния директор на изпълнителна агенция „Медицински надзор“.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.